

ปัญหาทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการนักกีฬามวยของไทย* *Legal Problems to Improve the Welfare for Thai Boxer*

วิชิต ต้นทัพไทย**
Vichit Thontupthai

บทคัดย่อ

การจัดสวัสดิการที่เหมาะสมและสอดคล้องต่อวิถีการดำรงชีพของนักกีฬามวยของไทยย่อมเสริมสร้างสถานะความอยู่ดี กินดี ให้แก่นักกีฬามวย ในบทความดังกล่าวนี้ ผู้เขียนทำการศึกษาปัญหาทางกฎหมายบางประการที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการนักกีฬามวยของไทยได้แก่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมอันเป็นหลักประกันความมั่นคงต่ออาชีพนักมวยต่อไป

จากการศึกษาพบว่า การจัดสวัสดิการนักกีฬามวยของไทยมีปัญหาทางกฎหมายหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ในการประกอบอาชีพกีฬามวย ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการความปลอดภัยนักกีฬามวยในการจัดทำประกันอุบัติเหตุในการแข่งขันกีฬามวยปัญหาสัญญาสังกัดค่ายมวยมีลักษณะเป็นสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ผู้เขียนจึงเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 14, 15, 30 รวมถึงควรแก้ไขระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยที่เกี่ยวข้องอันเป็นอุปสรรคต่อการจัดสวัสดิการนักกีฬามวยของไทยเพื่อนักมวยได้รับการคุ้มครองทั้งด้านเสรีภาพในการประกอบอาชีพและด้านสวัสดิการในระหว่างประกอบอาชีพนักมวยเพื่อให้ นักมวยมีหลักประกันที่มั่นคงในการเลี้ยงชีพและสืบสานไว้ซึ่งอาชีพนักมวยในประเทศไทยต่อไป

*บทความนี้เรียบเรียงจากวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายในการจัดสวัสดิการนักกีฬามวยของไทย ซึ่งได้สอบป้องกันวิทยานิพนธ์แล้วโดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา 2 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี วงษ์วิฑิต และศาสตราจารย์ ดร. อีระ ศรีธรรมรักษ์ ส่วนคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ 3 ท่าน คือ อาจารย์สมจิตร ทองศรี ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร. กัลยา ตันศิริ และรองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย กษิติประดิษฐ์ โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาทั้งสองท่านดังกล่าวร่วมเป็นคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ด้วย.

**นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Abstract

Appropriate welfare setting which is consistent with Thai boxers' way of life is able to promote high quality of life of the Thai boxers. In this article, the author studies legal problems relating to welfare provision of the Thai boxers provided in the Constitution of Thailand B.E. 2550, Boxing Act B.E. 2542, and the Unfair Contract Terms Act B.E. 2540. The aim of this essay is to suggest suitable guideline solutions concerning welfare provision in order to establish the stability for boxing profession.

With regard to the findings of this study, it is found that there are many problems on welfare provision for the boxers in Thailand, such as the unfairness of the Boxing Act B.E. 2542 on boxing, legal problems relating to welfare security of the boxers on accident insurance in the boxing competition, unfair outlet contracts, and unfair payment of compensation. The author suggests the guideline solutions to these problems by an amendment of the Boxing Act, B.E. 2542 section 3, 14, 15, 30 along with other relating regulations of the Boxing Commission that lead to obstacles in providing welfare setting for the boxers in Thailand. Such a move tends to provide boxers with the protections on the rights to freedom and welfare.

คำสำคัญ

สวัสดิการ, นักกีฬามวยไทย

Keywords

Welfare, Thai Boxers

บทนำ

มวยไทยเป็นศิลปะประจำชาติไทยและมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตแห่งความเป็นไทยตลอดมา มวยไทยเป็นทั้งศาสตร์ด้านกีฬาและเป็นทั้งศาสตร์แห่งกลยุทธ์วิธีการสู้รบของคนไทยในสมัยโบราณ เพื่อป้องกันการรุกรานของข้าศึกศัตรูการป้องกันตัวโดยใช้มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้คู่บ้านคู่เมืองมา โดยตลอด แม้ในยามบ้านเมืองสงบสุขก็มีการจัดชมมวยเป็นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน แต่ในยามที่บ้านเมืองเกิดภาวะข้าศึกสงครามก็นำมวยไทยซึ่งเปรียบได้กับศาสตราวุธ มีด ดาบ หอก เป็นต้น จากความสำคัญดังกล่าว จึงนำมาซึ่งการกำหนดมาตรการทางกฎหมาย เพื่อให้การชมมวยเป็นไปตามครรลองแห่งความชอบด้วยกฎหมาย

กฎหมายที่นำมาซึ่งการจัดระเบียบและการกำหนดหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการชกมวยในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ซึ่งมีการบัญญัติหลักเกณฑ์หลายประการที่จะเป็นการสร้างให้เกิดมาตรฐานและประโยชน์แก่วงการกีฬามวย เนื่องจากปัจจุบัน กีฬามวยมิใช่เพียงเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและสนุกสนานเท่านั้น แต่การชกมวย ยังก่อให้เกิดเป็นธุรกิจ ถึงขนาดที่มีคนนำมาซึ่งการพนันขึ้นต่อและสร้างรายได้ให้แก่บุคคลที่อยู่ในวงการกีฬามวย โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้ที่มีฐานะทางการเงินที่สูงและมีอิทธิพลในวงการนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบอาชีพนักมวยยังคงไม่ได้รับการดูแลด้านสวัสดิภาพในการประกอบอาชีพ และไม่มีหลักประกันที่มั่นคงในการทำงาน อันจะทำให้ นักมวยสามารถยึดถืออาชีพนี้เป็นการสร้างรายได้หาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ เพราะการประกอบอาชีพนักมวย นอกจากจะต้องขยันมุ่งมั่นหมั่นฝึกฝนฝีมือ ชื่นเชิงมวยอย่างหนักและสม่ำเสมอแล้ว ยังต้องได้รับโอกาสจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องหยิบยื่นให้ เช่น หัวหน้าค่าย ผู้จัดการรายการแข่งขันมวย ไม่ว่าจะการจัดสวัสดิการ หรือการเสนอชื่อเข้าแข่งขันชกมวยบนเวที เมื่อมีโอกาสเข้าทำการแข่งขันชกมวยโอกาสได้รับบาดเจ็บจนส่งผลกระทบต่อร่างกายก็มีสูงมากบางครั้งถึงขั้นต้องเลิกอาชีพชกมวย ทำให้มีนักมวยที่ประสบความสำเร็จน้อยเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ส่วนนักมวยที่ไม่ได้ขึ้นชก หรือต้องเลิกชกมวยเพราะได้รับบาดเจ็บจำต้องหาเลี้ยงชีพด้วยวิธีการอื่น ทั้งวิธีการที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ดังที่เห็นในข่าวอยู่เป็นประจำ เช่น การค้ายาเสพติด การชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือเป็นนักมวยนักร้อง

ตลอดระยะเวลาสิบกว่าปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันจะมีกฎหมายเฉพาะใช้บังคับ คือ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ตลอดทั้งระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่อาศัยอำนาจอำนาจของคณะกรรมการกีฬามวย ตามพระราชบัญญัตินี้ในการให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการต่อนักกีฬามวย ยังพบปัญหาและอุปสรรครวมทั้งข้อจำกัดในการช่วยเหลือด้านสวัสดิการหลายประการโดยบทความนี้ การจัดสวัสดิการของนักกีฬาของไทย โดยผู้เขียนได้นำ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการรวมทั้ง นำปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการของนักกีฬาของไทยมาวิเคราะห์และแนวทางแก้ไข เพื่อเสริมสร้างสภาวะความอยู่ดี กินดี ให้แก่นักกีฬาของไทย ดังจะกล่าวดังต่อไปนี้

กรณีปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542

พระราชบัญญัติกีฬามวย มาตรา 30 วรรคแรก บัญญัติว่า¹ “นักมวยที่จดทะเบียนแล้ว ต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการกีฬามวยโดยเคร่งครัด” ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่าย พ.ศ. 2544 ข้อ 11 ได้กำหนดไว้ว่า² “นักมวยที่สังกัดค่ายมวยจะต้องแข่งขันในนามของค่ายมวยที่ตนสังกัด และใช้ชื่อแข่งขันตามที่กำหนดในสัญญาเท่านั้น

¹พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542, มาตรา 30.

²ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่าย พ.ศ. 2544, ข้อ 11.

กรณีนี้นักมวยจะเข้าแข่งขันในนามอื่น เช่น ในนามผู้แทนชาติไทย หรือหน่วยงาน หรือ การกุศลในพิธีสำคัญเป็นครั้งคราว ให้กระทำได้โดยความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากหัวหน้า ค่ายมวยเท่านั้น”

จึงมีปัญหาว่าพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 30 ประกอบระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่าย พ.ศ. 2544 ข้อ 11 ในการประกอบอาชีพนักกีฬา มวยโอกาสเข้าทำการแข่งขันย่อมขึ้นอยู่กับสิทธิเด็ดขาดของหัวหน้าค่ายมวยเท่านั้นนักกีฬา มวยจะเข้า ทำการแข่งขันชกมวยโดยอิสระหรือในนามของตนเองโดยไม่สังกัดค่ายมวยไม่ได้ทั้งนี้นักมวยไม่ สามารถเข้าแข่งขันได้ หากไม่ได้รับความยินยอมจากหัวหน้าค่ายมวย แม้กระทั่งการเข้าแข่งขันใน นามผู้แทนชาติไทย อันเป็นการสร้างคุณประโยชน์และชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ อันเป็นโอกาสสร้าง ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของนักมวยเองนั้น หากหัวหน้าค่ายไม่ยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว นักมวยก็ไม่สามารถเข้าแข่งขันได้ การบัญญัติของกฎหมาย กฎหรือ ข้อบังคับดังกล่าวจึงเป็นการ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 43 และมาตรา 29³ ที่ได้บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการประกอบอาชีพเอาไว้ อันส่งผลให้การเข้าสังกัด ค่ายมวยทำให้นักกีฬาตามกรณีดังกล่าวนั้นบังคับใช้ไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 6⁴

ดังนั้น ควรแก้ไขพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 30 จากเดิมที่กำหนดไว้ว่า “นักมวยที่ จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวย เดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด” แก้ไขเป็น มาตรา 30 “นักมวยที่จดทะเบียนแล้วและสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่ง ในการชกแต่ละครั้ง ต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการ” ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดการ จำกัสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของนักมวยมากเกินไปจนเกินสมควร โดยกำหนดให้นักมวย มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้นส่วนการสังกัดค่ายมวยให้เป็นความสมัครใจของนักมวย เอง หากนักมวยคนใดสมัครใจเข้าสังกัดค่ายมวยใดแล้วในการขึ้นชกแข่งขันก็ให้อยู่ในความดูแล ของค่ายมวยนั้น ๆ แต่หากนักมวยคนใดไม่ได้สังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่ง ก็สามารถเข้าแข่งขัน ชกมวยโดยอิสระได้ ดังนี้ ก็จะเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช 2550

กรณีปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการความปลอดภัยนักกีฬา มวย

สวัสดิภาพความปลอดภัยของนักกีฬา มวยเป็นสิ่งจำเป็นต่อการประกอบอาชีพของนักกีฬา มวยทั้งก่อนการแข่งขัน ในขณะที่การแข่งขันรวมทั้งหลังการแข่งขัน

³รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, มาตรา 43 และมาตรา 29.

⁴รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, มาตรา 6.

ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ใน หมวด 2 ว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองนักมวย โดย มาตรา 14 วรรคแรกได้กำหนดให้ในการแข่งขันในแต่ละครั้ง นายสนามมวยและผู้จัดการแข่งขันมวยต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวยอย่างน้อยจะต้องมีมาตรการดังนี้ (3) จัดให้มีประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลอันเนื่องจากการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวยในวรรคสอง การจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามวรรคแรกให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกีฬามวยกำหนด

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 9 ให้คณะกรรมการกีฬามวยมีอำนาจ ดังนี้ (2) บัญญัติว่า “วางแผนและกำหนดมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับกีฬามวย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักมวย” ประกอบกับมาตรา 9 (5) ให้อำนาจคณะกรรมการกีฬามวย ออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามระเบียบนี้

บทบัญญัติดังกล่าว ในการศึกษาพบว่า มีการใช้อำนาจที่ยังไม่เหมาะสมต่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของนักกีฬามวยโดยเฉพาะกรณีการทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล ในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 14 (3)⁵ อาศัยอำนาจของคณะกรรมการกีฬามวยในมาตรา 9 (5)⁶ ออกระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. 2543 ในข้อ 4 ที่กำหนดไว้ว่า “ให้นายสนามมวยและผู้จัดการรายการแข่งขันตามทีตกลงกัน จัดให้มีการประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล อันเนื่องจากการแข่งขันกีฬามวย สำหรับนักมวยในรายการแข่งขันนั้นให้แล้วเสร็จ และมีผลคุ้มครองการสูญเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะ และพิการทางสมอง การรักษาพยาบาลกรณีบาดเจ็บ สิทธิในการรับเงินชดเชย รายสัปดาห์ และอื่น ๆ ทั้งนี้ที่มีการแข่งขัน”⁷

จากการศึกษาบทบัญญัติและระเบียบข้างต้น การจัดให้มีประกันอุบัติเหตุเฉพาะบุคคล ในกรณีดังกล่าวได้กำหนดให้ความคุ้มครองความปลอดภัยโดยกำหนดให้นายสนามมวยและผู้จัดการแข่งขันมวยให้เป็นผู้ดำเนินการจัดทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลให้กับนักมวย ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดให้ความคุ้มครองต้องเกิดเนื่องจากการแข่งขันกีฬามวยเท่านั้น ไม่น่าที่จะทำให้ให้นักมวยได้รับสวัสดิภาพที่เหมาะสมในเรื่องความปลอดภัย เนื่องจากนักมวยอาจจะได้รับการบาดเจ็บหรือกระทบกระเทือนทางสมองจากการชกมวยนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในเวลาทำการแข่งขันเท่านั้น แต่อาจได้รับการบาดเจ็บหรือได้รับอันตรายแก่กายหรือทางสมองในช่วงก่อนทำการแข่งขัน หรือทำการฝึกซ้อม หรือ ภายหลังจากที่มีการแข่งขันไปแล้ว แต่ยังไม่ได้แสดงอาการให้ปรากฏชัดแต่การบาดเจ็บหรือการได้รับความกระทบกระเทือนทางสมองอาจสะสมความบอบช้ำในแต่ละครั้งที่มี

⁵พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542, มาตรา 14 (3).

⁶เรื่องเดียวกัน, มาตรา 9 (5).

⁷ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. 2543, ข้อ 4.

การฝึกซ้อม โดยมีการตรวจสอบและได้รับการยืนยันทางการแพทย์การบาดเจ็บหรือโดยเฉพาะอาการทางสมองส่วนใหญ่แล้วเกิดในขณะที่ทำการฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันขกมวย⁸

ผู้เขียน เห็นว่า ควรมีการขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมถึง การขกมวยที่เกิดขึ้นทั้งก่อนและภายหลังการจัดการแข่งขัน จึงเป็นความชอบธรรมและเป็นการคุ้มครองนักกีฬาขกมวยทั้งนี้ เนื่องจากผู้ได้รับการบาดเจ็บที่เกิดจากการขกมวย อาจได้รับความกระทบกระเทือนทางสมอง โดยอาการที่เริ่มต้น คือ มีการได้รับบาดเจ็บ จากอาการบาดเจ็บเพียงเล็กน้อยจนถึงขั้นรุนแรง ไม่ได้เกิดขึ้นแต่เพียงในการแข่งขันขกมวยเท่านั้น แต่ความสุ่มเสี่ยงดังกล่าวนั้น อาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะที่มีการฝึกซ้อมและการเตรียมตัวเพื่อการแข่งขันด้วย ดังนั้น ควรแก้ไขระเบียบคณะกรรมการกีฬาขกมวยว่าด้วยความปลอดภัย สำหรับนักมวย พ.ศ. 2543 ข้อ 4. จากเดิมที่กำหนดให้ทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลอันเนื่องจากการแข่งขันกีฬาขกมวยเท่านั้น โดยให้ขยายความคุ้มครองรวมถึงกรณีอุบัติเหตุอันเนื่องจากการฝึกซ้อมด้วย

กรณีปัญหาสัญญาสังกัดค่ายมวยมีลักษณะเป็นสัญญาที่ไม่เป็นธรรม

การที่พระราชบัญญัติกีฬาขกมวย พ.ศ. 2542 มาตรา 30 และระเบียบว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544 กำหนดให้นักมวยต้องสังกัดค่ายมวยจึงจะเข้าแข่งขันขกมวยได้⁹ และได้กำหนดแบบสัญญาสังกัดค่ายมวย¹⁰เอาไว้ด้วย ซึ่งแบบสัญญาสังกัดค่ายมวย ข้อ 2. กำหนดให้นักมวยตกลงเข้าสังกัดค่ายมวยเพียงค่ายมวยเดียว และ ในข้อ 5. สัญญาฉบับนี้ให้มีกำหนดเวลา...ปี เอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่หัวหน้าค่ายจะกำหนดระยะเวลาไว้ตั้งแต่ 6-10 ปี อันเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเกินไป อีกทั้งในข้อ 9. ยังได้กำหนดอำนาจของหัวหน้าค่ายมวยไว้ดีกว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดแผนการฝึกซ้อมและการฝึกสอนเพื่อเตรียมการแข่งขัน การเสนอชื่อเข้าร่วมการแข่งขัน การตกลงกำหนดเงินรางวัลในการแข่งขันร่วมกับผู้จัดการแข่งขันฯ กรณีหากหัวหน้าค่ายไม่เสนอชื่อนักมวยเข้าร่วมการแข่งขัน นักมวยก็จะมีโอกาสได้ขึ้นชกเลย อันมีลักษณะเป็นข้อตกลงที่จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในการประกอบอาชีพการงาน ทำให้นักมวยต้องรับภาระมากกว่าที่จะพึงคาดหมายได้ตามปกติ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 มาตรา 5¹¹

กรณีมีปัญหาที่ควรศึกษาและวิเคราะห์ว่า นักมวยถือเป็น “ผู้บริโภค” และหัวหน้าค่าย ถือเป็น “ผู้ประกอบการธุรกิจ” ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 หรือไม่ ซึ่งทำให้สัญญาสังกัดค่ายมวยต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540

⁸สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ILO, รายงานผลการสำรวจเพื่อการศึกษาสถานการณ์การขกมวยเด็กในประเทศไทย, หน้า 1.

⁹พระราชบัญญัติกีฬาขกมวย พ.ศ. 2542, มาตรา 30.

¹⁰ระเบียบคณะกรรมการกีฬาขกมวย ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544, ข้อ 6.

¹¹พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540, มาตรา 5.

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ไม่ได้กำหนดให้ค่ายมวยจะต้องจดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตแต่อย่างใดคงกำหนดไว้เฉพาะกรณีของหัวหน้าค่ายเท่านั้นที่ต้องจดทะเบียนต่อนายทะเบียน และขอมีบัตรประจำตัวนักมวย โดยสามารถกำหนดชื่อค่ายมวยเป็นชื่อในการขอจดทะเบียนด้วย ดังนั้น ค่ายมวย จึงมีทั้งในรูปของบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล เช่น นายสุภากร ผ่องสุภา หัวหน้าค่ายมวยศศิประภาyim นายธีรพัฒน์ โรจนต์ณท์ หัวหน้าค่ายมวย ป. ประมุข บริษัท ป. ประมุข บ็อกซิ่ง โปรโมชัน จำกัด นายบรรจง บุษราศิมวงษ์ หัวหน้าค่ายมวย แฟร์เท็กซ์ บริษัท แฟร์เท็กซ์มวยไทย-ฟิตเนส จำกัด เป็นต้น

เนื่องจากหัวหน้าค่ายมวยเป็นบุคคลตามกฎหมายเอกชน คือ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และนักมวยก็เป็นเอกชน คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจึงมีฐานะเท่าเทียมกันในการทำสัญญา มีผลทำให้สัญญาสังกัดค่ายมวยเป็นสัญญาทางแพ่งหรือสัญญาเอกชน กล่าวคือ หัวหน้าค่ายมวยซึ่งเป็นผู้สัญญาฝ่ายหนึ่ง มุ่งผูกพันตนกับนักมวย คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ด้วยใจสมัครบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาค โดยมีสาระสำคัญ

นักมวยตกลงเข้าสังกัดค่ายมวยตามสัญญาเพียงค่ายมวยเดียว หัวหน้าค่ายมวย ตกลงจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อมการฝึกสอนมวยตลอดจนจัดให้มีสวัสดิการและดูแลความปลอดภัยแก่นักมวยตามควรแก่กรณีตลอดระยะเวลาที่สังกัดค่ายมวยนักมวยตกลงจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของค่ายมวยโดยเคร่งครัด และต้องอุทิศตนเพื่อการฝึกซ้อมและการเข้าร่วมการแข่งขันตามหน้าที่และจรรยาบรรณของนักมวย

นักมวยตกลงมอบให้หัวหน้าค่ายมีอำนาจในการกำหนดแผนการฝึกซ้อมและการฝึกสอนเพื่อเตรียมการแข่งขัน การเสนอชื่อเข้าร่วมการแข่งขัน การตกลงกำหนดเงินรางวัลในการแข่งขันร่วมกับผู้จัดการแข่งขัน ตลอดจนการทวงถามและโต้แย้งสิทธิต่าง ๆ แทนนักมวย¹²

หัวหน้าค่ายมวยตกลงจะส่งเสริม สนับสนุนให้นักมวยได้เข้าร่วมการแข่งขันโดยจะต้องเสนอชื่อนักมวยซึ่งไม่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษให้พักการแข่งขันเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันเป็นประจำตามความเหมาะสม

หัวหน้าค่ายมวยตกลงจะปกป้องสิทธิของนักมวยตามกฎหมายและจะต้องแจ้งการกำหนดเงินรางวัล ค่าตอบแทน ในการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้งให้นักมวยทราบก่อนที่จะทำหลักฐานเป็นหนังสือกับผู้จัดการแข่งขันมวย

เมื่อพิจารณาเนื้อหาและรูปแบบของสัญญาสังกัดค่ายมวยแล้ว จะเห็นได้ว่า สัญญาสังกัดค่ายมวยมีลักษณะไม่ตรงกับเอกเทศสัญญาใดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เมื่อสัญญาสังกัดค่ายมวยเกิดจากการมุ่งผูกพันตนกับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งด้วยใจสมัครและความเสมอภาค และตามเจตนาของคู่สัญญาในการกำหนดเนื้อหาความผูกพัน ตลอดจนสิทธิหน้าที่ของคู่สัญญา ซึ่งเป็นสัญญาทางแพ่งประเภทหนึ่งที่เรียกกันว่า “สัญญาที่ไม่มีชื่อ” (In Nominate Contracts) สัญญา

¹²ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544, ข้อ 10.

ที่ไม่มีชื่อนี้เป็นสัญญาชนิดใหม่ที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ได้กำหนดไว้ แต่เป็นการยอมรับหลักความศักดิ์สิทธิ์ของเจตนา และหลักเสรีภาพในการทำสัญญา ที่บุคคลอาจตกลงทำสัญญากันให้แตกต่างจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมายได้ ทั้งนี้ ในกรณีการปรับใช้กฎหมายบังคับแก่สัญญาที่ไม่มีชื่อ จึงอยู่ภายใต้บังคับแห่งหลักกฎหมายว่าด้วยสัญญาและหนี้ อันเป็นหลักทั่วไปตามบรรพ 1 และบรรพ 2 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั่นเอง

การที่สัญญาสังกัดค่ายมวยเกิดขึ้นบนพื้นฐานของหลักในการทำสัญญาของเอกชน กล่าวคือ คู่สัญญามีเจตนามุ่งผูกพันตนกับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งด้วยใจสมัครและเสมอภาค ดังนั้น คู่สัญญาจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามสัญญา ตามหลักสัญญาต้องเป็นสัญญา (*Pacta Sunt Servanda*)¹³

อย่างไรก็ดี ด้วยเหตุที่หัวหน้าค่ายมวยเป็นฝ่ายมีอำนาจต่อรองที่เหนือกว่านักมวย เมื่อนักมวยต้องการสังกัดค่ายมวยเพื่อจะได้สิทธิในการขึ้นชกแข่งขันจำเป็นต้องสังกัดค่ายมวยก่อนจึงจะขึ้นชกได้ตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้นักมวยไม่มีอำนาจต่อรอง การทำสัญญาสังกัดค่ายมวยจึงอยู่บนหลักเพียงว่า ต้องการทำสัญญาก็ลงนาม ถ้าไม่พอใจก็ไม่ต้องมาทำสัญญากันเลย (Take-It-or-Leave-It-Basis)

ดังนั้น จึงควรพิจารณาว่า สัญญาสังกัดค่ายมวยเป็นธรรมแก่นักมวยหรือไม่ และสามารถบังคับใช้ได้เพียงใดตามหลักแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 อนึ่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสัญญาระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าในเบื้องต้นจึงจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์ว่า นักมวยและหัวหน้าค่ายมวยถือเป็นผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าตามพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 หรือไม่ ดังนี้

มาตรา 3 บัญญัติว่า “ผู้บริโภค หมายความว่า ผู้เข้าทำสัญญาในฐานะผู้ซื้อ ผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้กู้ ผู้เอาประกันภัย หรือผู้เข้าทำสัญญาอื่นใดเพื่อให้ได้มา ซึ่งทรัพย์สิน บริการ หรือประโยชน์อื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ การเข้าทำสัญญานั้นต้องเป็นไปโดยมิใช่เพื่อการค้าทรัพย์สิน บริการหรือประโยชน์อื่นใดนั้น และให้หมายความรวมถึงผู้เข้าทำสัญญาในฐานะผู้ค้าประกันของบุคคลดังกล่าวซึ่งมิได้กระทำเพื่อการค้าด้วย”¹⁴

จากบทบัญญัติดังกล่าว จะเห็นได้ว่านักมวยเป็นผู้เข้าทำสัญญาสังกัดค่ายมวยเพื่อให้มีสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ได้เข้าร่วมการแข่งขัน และได้มาซึ่งเงินรางวัลในการแข่งขัน อันเป็นการได้มา ซึ่งทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดโดยนักมวยตกลงจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของค่ายมวยโดยเคร่งครัด และต้องอุทิศตนเพื่อการฝึกซ้อมและการเข้าร่วมการแข่งขันตามหน้าที่และจรรยาบรรณของนักมวย รวมถึงการแบ่งเงินรางวัลในการแข่งขันให้แก่หัวหน้าค่ายเป็นการตอบแทน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า นักมวยถือเป็นผู้บริโภคตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540

¹³จำปี โสทธิพันธุ์, คำอธิบายหลักกฎหมาย นิติกรรมสัญญา, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2541), 183-184.

¹⁴พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540, มาตรา 3

ด้านหัวหน้าค่าย เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติมาตรา 3 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ผู้ประกอบการค้าหรือวิชาชีพ หมายความว่า ผู้เข้าทำสัญญาในฐานะผู้ขาย ผู้ให้เช่า ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้ให้กู้ ผู้รับประกันภัย หรือผู้เข้าทำสัญญาอื่นใดเพื่อจัดให้ซึ่งทรัพย์สิน บริการ หรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ การเข้าทำสัญญานั้นต้องเป็นไปเพื่อการค้า ทรัพย์สิน บริการ หรือประโยชน์อื่นใดนั้นเป็นทางค้าปกติของตน” แล้ว จะเห็นได้ว่า หัวหน้าค่ายเป็นผู้เข้าทำสัญญาสังกัดค่ายมวยในฐานะหัวหน้าค่ายเพื่อจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม การฝึกสอนมวยตลอดจนจัดให้มีสวัสดิการและดูแลความปลอดภัยแก่นักมวยตามควรแก่กรณี ตลอดระยะเวลาที่สังกัดค่ายมวย ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้นักมวยได้เข้าร่วมการแข่งขัน โดยจะต้องเสนอชื่อนักมวยซึ่งไม่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษให้พักการแข่งขันเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันเป็นประจำตามความเหมาะสม และตกลงจะปกป้องสิทธิของนักมวยตามกฎหมายและจะต้องแจ้งการกำหนดเงินรางวัล ค่าตอบแทน ในการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้งให้นักมวยทราบก่อนที่จะทำหลักฐานเป็นหนังสือกับผู้จัดรายการแข่งขันมวย ซึ่งการเข้าทำสัญญาสังกัดค่ายมวยนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์อื่นใดอันเป็นทางค้าปกติของหัวหน้าค่ายที่ต้องต้องมีนักมวยในสังกัดเพื่อนำเข้าแข่งขัน และนำเงินรางวัลในการแข่งขันมาแบ่งกันกับนักมวยนั่นเอง ดังนั้น หัวหน้าค่าย จึงถือเป็นผู้ประกอบการ ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 กรณีสัญญาสังกัดค่ายมวยจึงต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การที่พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 30 และระเบียบว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544 กำหนดให้นักมวยต้องสังกัดค่ายมวยจึงจะเข้าแข่งขันชกมวยได้ และได้กำหนดแบบสัญญาสังกัดค่ายมวยไว้ โดยในแบบสัญญาสังกัดค่ายมวย ข้อ 2. กำหนดให้นักมวยตกลงเข้าสังกัดค่ายมวยเพียงค่ายมวยเดียว และในข้อข้อ 5. สัญญาฉบับนี้ให้มีกำหนดเวลา...ปี เอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่หัวหน้าค่ายจะกำหนดระยะเวลาไว้ตั้งแต่ 6-10 ปี อันเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเกินไป ทั้งในข้อ 9. ยังได้กำหนดอำนาจของหัวหน้าค่ายมวยไว้อีกว่า เป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดแผนการฝึกซ้อมและการฝึกสอนเพื่อเตรียมการแข่งขัน การเสนอชื่อเข้าร่วมการแข่งขัน การตกลงกำหนดเงินรางวัลในการแข่งขันร่วมกับผู้จัดรายการแข่งขันฯ กรณีหากหัวหน้าค่ายไม่เสนอชื่อนักมวยเข้าร่วมการแข่งขัน นักมวยก็จะมีโอกาสได้ขึ้นชกเลย ในด้านของการกำหนดเงินรางวัลก็เป็นอำนาจของหัวหน้าค่ายมวย แม้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 15 จะกำหนดให้ในการแข่งขันแต่ละครั้งหัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดรายการแข่งขันมวย จะต้องจ่ายเงินรางวัลให้แก่นักมวยไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าตอบแทนรวมกันทั้งหมด แต่จากรายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 โดยรองศาสตราจารย์ ดร. รัชณี ขวัญบุญจัน

¹⁵รัชณี ขวัญบุญจัน และนิลมณี ศรีบุญ, รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542, เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยและการกีฬาแห่งประเทศไทย (กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555).

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิลมณี ศรีบุญ และคณะแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม¹⁵ ซึ่งเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา การกีฬาแห่งประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2555 พบว่า นักมวยไม่เคยทราบค่าตัวในการขึ้นชก ไม่ทราบว่าในการแข่งขันแต่ละครั้งได้เงินหรือของรางวัล ทั้งหมดเท่าไร สัญญาสังกัดค่ายมวยจึงมีลักษณะเป็นข้อตกลงที่จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในการประกอบอาชีพ การงาน ทำให้นักมวยต้องรับภาระมากกว่าที่จะพึงคาดหมายได้ตามปกติ ตามหลักแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 มาตรา 5 ที่บัญญัติว่า “ข้อตกลงจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในการประกอบอาชีพการงาน หรือการทำนิติกรรมที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการค้า หรือวิชาชีพซึ่งไม่เป็นโมฆะ แต่เป็นข้อตกลงที่ทำให้ผู้ถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพต้องรับภาระมากกว่าที่จะพึงคาดหมายได้ตามปกติ ให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

ในการวินิจฉัยว่าข้อตกลงตามวรรคหนึ่งทำให้ผู้ถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพต้องรับภาระมากกว่าที่จะพึงคาดหมายได้หรือไม่ให้พิเคราะห์ถึงขอบเขตในด้านพื้นที่และระยะเวลาของการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ รวมทั้งความสามารถและโอกาสในการประกอบอาชีพการงานหรือการทำนิติกรรมในรูปแบบอื่นหรือกับบุคคลอื่นของผู้ถูกจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ ประกอบกับทางได้เสียทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมายของคู่สัญญาด้วย”

ทั้งนี้ ในการวินิจฉัยข้อสัญญา ในมาตรา 10 ได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า “ในการวินิจฉัยว่าข้อสัญญาจะมีผลบังคับได้จึงจะเป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีให้พิเคราะห์ถึงพฤติการณ์ทั้งปวงรวมทั้ง

- (1) ความสุจริต อำนาจต่อรอง ฐานะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจ ความสันทัดจัดเจน ความคาดหมาย แนวทางที่เคยปฏิบัติ ทางเลือกอย่างอื่น และทางได้เสียทุกอย่างของคู่สัญญาตามสภาพที่เป็นจริง
- (2) ปกติประเพณีของสัญญานั้น
- (3) เวลาและสถานที่ในการทำสัญญาหรือในการปฏิบัติตามสัญญา
- (4) การรับภาระที่หนักกว่ามากของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง”¹⁶

นอกจากนักมวยจะไม่มีอำนาจต่อรองแล้ว ฐานะทางเศรษฐกิจก็ต่ำกว่าหัวหน้าค่ายมวย เนื่องจากนักมวยโดยส่วนใหญ่มีฐานะยากจน จากต่างหวัด ความรู้ความเข้าใจ ความสันทัดจัดเจนก็ไม่มี เพราะการศึกษาน้อย เพื่อให้ตนมีสิทธิขึ้นแข่งขันชกมวยแล้ว นักมวยจำยอมต้องเข้าทำสัญญาสังกัดค่ายมวยไม่ค่ายใดก็ค่ายหนึ่ง มิฉะนั้น นักมวยก็จะไม่สามารถประกอบอาชีพนี้ได้เลย

ดังนั้น ผู้เขียนจึงเห็นว่า สัญญาสังกัดค่ายมวยเป็นสัญญาที่มีข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540 ซึ่งนักมวยสามารถนำคดีขึ้นสู่ศาล เพื่อให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยว่า สัญญาสังกัดค่ายมวยมีผลใช้บังคับได้เพียงใด เพราะการที่สัญญาสังกัดค่าย

¹⁶พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. 2540, มาตรา 10.

มวยจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในการประกอบอาชีพการงาน หรือการเข้าแข่งขัน เป็นการสร้างภาระหน้าที่ให้แก่นักมวยมากเกินไป นอกจาก ตามกรณีดังกล่าวผู้ศึกษาสมควรแก้ไขระเบียบว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544 ในข้อ 7. โดยแก้ไขกำหนดระยะเวลาสัญญาสังกัดค่ายมวยได้ตามที่ตกลงกันแต่สูงสุดไม่เกิน 3 ปี หากสัญญาลิ้นสุดลงตามกำหนดระยะเวลา หัวหน้าค่ายมวยและนักมวยประสงค์จะต่อสัญญากันอีกก็สามารถกระทำได้ เพื่อป้องกันมิให้หัวหน้าค่ายมวยกำหนดระยะเวลาสังกัดค่ายมวยไว้นานเกินไป

ปัญหาการแบ่งจ่ายค่าตอบแทนให้แก่นักกีฬามวย

การประกอบอาชีพไม่ว่าจะเป็นอาชีพการงานใดก็ตาม ความมุ่งหมายในการทำงานก็เพื่อได้มาซึ่งรายได้อันเป็นความต้องการพื้นฐานของปัจจัยสี่ในการดำรงชีพสำหรับตนเองและครอบครัว การขกมวยบนเวทีการแข่งขันนำมาซึ่งรายได้ไม่ว่าค่าตอบแทนหรือเงินรางวัลทั้งนี้ จะมากหรือน้อยกฎหมายก็ไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนในมาตรฐานขั้นต่ำอย่างค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างแรงงาน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับหัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการแข่งขันมวยเป็นผู้กำหนดเป็นสำคัญ

ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ได้กำหนดสาระสำคัญในการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล ดังนี้

มาตรา 3 ได้ให้นิยาม “เงินรางวัล” หมายความว่า¹⁷ เงินที่เป็นค่าตอบแทนแก่นักมวยในการแข่งขันกีฬามวยแต่ละครั้งตามที่ได้ทำความตกลงกัน

ตามมาตรา 15 วรรคแรก¹⁸ ว่าในการแข่งขันมวยในแต่ละครั้ง ผู้จัดการแข่งขันมวย หัวหน้าค่ายมวย หรือผู้จัดการมวยตามที่ตกลงกัน แล้วแต่กรณีต้องจ่ายเงินรางวัลให้แก่นักมวยซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าตอบแทนรวมกันทั้งหมดที่ผู้จัดการแข่งขันตกลงจ่ายให้แก่นักมวย หัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการนักมวย

ความตกลงเกี่ยวกับส่วนแบ่งค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการนักมวยและผู้จัดการแข่งขันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าตอบแทนแล้วแต่กรณีและต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและการจ่ายเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

บรรดาทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้แก่นักกีฬามวยโดยตรงในการแข่งขันกีฬามวย ให้ตกเป็นของนักมวยทั้งหมด ข้อตกลงใด ๆ เพื่อแบ่งปันทรัพย์สินดังกล่าวจากนักมวยให้ตกเป็นโมฆะประกอบกับระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ. 2543

ข้อ 3 การกำหนดรางวัลค่าตอบแทนให้แก่นักมวยที่ทำการแข่งขันมวยเป็นหน้าที่ของผู้จัดการแข่งขันโดยต้องได้รับความเห็นชอบและความตกลงร่วมกันระหว่างผู้จัดการแข่งขันมวย นักมวยหัวหน้าค่ายมวยและ/หรือผู้จัดการนักมวย

¹⁷พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542, มาตรา 3.

¹⁸พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542, มาตรา 15.

จากการศึกษา พบว่าในการประกอบอาชีพการชกมวยนั้น รายได้หลักมาจากเงินรางวัล ในการเข้าทำการแข่งขันชกมวยในแต่ละครั้งเป็นสำคัญ ซึ่งเงินรางวัลที่ได้เกิดจากความตกลงร่วมกันและยินยอมทั้งสามฝ่ายไม่ว่านักมวย หัวหน้าค่ายและผู้จัดการแข่งขันซึ่งความตามมาตรา 15 วรรคแรกกำหนดให้จ่ายแก่นักมวยซึ่งต้องไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าตอบแทนรวมกันทั้งหมดที่ผู้จัดการแข่งขันตกลงจ่ายให้แก่ นักมวย หัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการนักมวย

ตามกรณีดังกล่าว แม้กฎหมายจะกำหนดให้อำนาจนักมวยที่สามารถที่จะตกลงกำหนดค่าเงินรางวัล โดยการตกลงร่วมกันทั้งสามฝ่ายทั้งนักมวย ก็ตามแต่สภาพข้อเท็จจริงแล้วนักมวยไม่อยู่ในสถานะที่จะกำหนดหรือ อำนาจในการต่อที่กำหนดว่าตนเองจะได้รับเงินรางวัลหรือทรัพย์สิน มากน้อยเพียงใดตั้งแต่เวลาแรกในการเข้าสังกัดค่ายมวยและการเข้าทำสัญญาที่จะเข้าทำข้อตกลงกำหนดค่าตอบแทนเพราะในการเข้าสังกัดค่ายมวยของนักมวยสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ต่ำกว่า รวมทั้งเมื่อสังกัดในค่ายใดค่ายหนึ่งแล้วย่อมอยู่ภายใต้การดูแลและควบคุมของหัวหน้าค่ายมวยที่ตนสังกัดเท่านั้นโดยเฉพาะในการที่จะได้เข้าทำการแข่งขันหรือไม่ยอมขึ้นอยู่กับอำนาจและดุลยพินิจของหัวหน้าค่ายมวยทั้งสิ้นและย่อมตกอยู่ภาวะจำยอมในการที่จะเรียกร้องทั้งนี้ในวัฒนธรรมทางสังคมมวยแล้วย่อมถือว่าหัวหน้าค่ายมวยเป็นผู้มีพระคุณต่อตัวนักมวยที่ซบเลียงมาตั้งแต่การนักมวยฝึกหัดจนมีความสามารถในการชกมวยบนเวที

ในปัจจุบันรูปแบบการจัดการแข่งขันชกมวยเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะเศรษฐกิจและสังคม ไม่เฉพาะเป็นการเผยแพร่ศิลปะมวยไทยและควบคุมกับการอนุญาตให้เล่นการพนันในแต่ละเวที แต่ในปัจจุบันเน้นการสร้างความสุขสกุสนานในรูปแบบธุรกิจการบันเทิง ดารา นักมวยคือดาราเพื่อเรียกผู้ชมเข้าดูการแข่งขันและการขายโฆษณาจากสินค้าสปอนเซอร์ ลิขสิทธิ์การถ่ายทอด และมีการถ่ายทอดสดไปยังผู้ชมที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศอันเป็นธุรกิจการจัดการแข่งขันชกมวยสร้างรายได้ให้กับผู้จัดการแข่งขันและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการชกมวยอย่างมากภายนอกนั้นหัวหน้าค่ายมวยมีอำนาจที่จะเสนอชื่อนักมวยของตนเข้าทำการแข่งขันแล้วจะต้องได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากผู้จัดการแข่งขันมวยที่จะอนุมัติให้ทำการแข่งขันได้หรือไม่อีกชั้นหนึ่ง

ตามกรณีดังกล่าวในการทำความตกลงและยินยอมของนักมวยหากการกำหนดเงินรางวัลน้อยเกินไปหรือจำนวนเท่าใดจึงจะเหมาะสมอำนาจต่อรองแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย หากจะให้นักมวยจะทำข้อตกลงกับหัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการแข่งขันที่จะกำหนดในเงินรางวัลควรจะเป็นจำนวนเท่าใด

อย่างไรก็ตามแม้ระเบียบของคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและการย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544 ในข้อ 14 วรรคแรก¹⁹ นักมวยมีสิทธิย้ายสังกัดค่ายมวยก่อนสิ้นสัญญาสังกัดค่ายมวย ดังนี้ (3) หัวหน้าค่ายมวยละเลยไม่ปกป้องสิทธิโดยชอบของนักมวยในส่วนของเงินรางวัลจนเป็นเหตุให้นักมวยได้รับความเสียหาย และในวรรคสอง ในบทบัญญัตินี้ สิทธิในการขอย้ายสังกัด

¹⁹ระเบียบของคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและการย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544, ข้อ 14(3).

ค่ายมวยของนักมวยตามวรรคหนึ่ง ให้นักมวยร้องขอนายทะเบียนพิจารณาเป็นราย ๆ ไป หากมีเหตุอันสมควรตามที่ร้องขอให้นักมวยนั้นมีสิทธิที่จะย้ายสังกัดค่ายมวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากหัวหน้าค่ายมวย

ตามบทบัญญัติดังกล่าวแม้ให้สิทธินักมวยที่จะขอย้ายสังกัดค่ายมวยโดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าค่ายมวยของตนที่นักมวยผู้นั้นสังกัดโดยร้องขอต่อนายทะเบียนก็ตาม แต่สังคมและวัฒนธรรมของกีฬามวยเป็นการยากและก็อาจสร้างปัญหาต่อการประกอบอาชีพมวยของนักมวยผู้นั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และสังคมมวยระหว่างหัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการแข่งขันมวยอาจเป็นคนคนเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น ในการเข้าร้องเรียนเรียกร้องในกรณีดังกล่าวอาจส่งผลต่อการเข้าแข่งขันของนักมวยผู้นั้นได้

ดังนั้น ผู้เขียนเห็นว่าพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 15 ประกอบด้วยระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ.2543 ดังกล่าวให้นักมวยมีสิทธิร่วมตกลงและยินยอมในการกำหนดเงินรางวัลอาจถือได้ว่าในทางปฏิบัติแล้วจึงไม่สามารถสร้างความเป็นธรรมให้แก่นักกีฬามวยได้

นอกจากปัญหาที่เกิดขึ้นในการกำหนดเงินรางวัลของนักมวยดังกล่าวข้างต้นในการแบ่งและจ่ายเงินรางวัลให้แก่นักมวยในระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ. 2543 ในข้อ 13. ได้กำหนดว่าผู้จัดการแข่งขันมวย ต้องจ่ายเงินรางวัลให้กับนักมวยโดยตรงภายในวันทำการแข่งขันมวย ณ สนามมวยที่จัดการแข่งขันและให้กระทำการรับ-จ่ายเงินรางวัลต่อนายสนามมวยหรือผู้ที่นายสนามมวยหรือผู้จัดการแข่งขันอนุญาต ตามมาตรา 26 มอบหมาย

วรรคสองกำหนดว่าการจ่ายเงินรางวัลให้ทำหลักฐานเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อเป็นสำคัญประกอบกับบันทึกความตกลงการจ่ายเงินรางวัลแก่นักมวยในการแข่งขันกีฬามวย

ในการศึกษา พบว่า การกำหนดให้มีการจ่ายเงินรางวัลให้กับนักมวยตามกรณีดังกล่าวในทางปฏิบัติอาจสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับนักกีฬามวยได้เนื่องจากนักมวยเมื่อเข้าทำสัญญาสังกัดค่ายมวยแล้วโอกาสเข้าทำการแข่งขันหรือไม่ยอมขึ้นอยู่กับหัวหน้าค่ายมวยเป็นผู้ส่งเข้าทำการแข่งขันทั้งสิ้นแม้ระเบียบดังกล่าวจะกำหนดให้จ่ายรับเงินรางวัลให้กับนักมวยโดยตรงในเวลาที่นักมวยได้เข้าร่วมทำการแข่งขัน ณ ในสนามมวยนั้น ๆ ต่อนายสนามมวยก็ตาม แต่การจ่ายให้กับนักมวยโดยตรงอาจจะทำให้นักมวย²⁰ ได้กำหนดการกำหนดเงินรางวัลนักมวยหรือทรัพย์สินอื่นใดที่จะให้นักมวยให้ทำหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการแข่งขันมวยตามที่ระเบียบแนบท้ายนี้

²⁰ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ. 2543, ข้อ 6.

ตามระเบียบดังกล่าวได้กำหนดรูปแบบบันทึกข้อตกลงการจ่ายเงินรางวัลแก่นักมวยในการแข่งขันกีฬามวย ในท้ายระเบียบนั้น จากการศึกษาพบว่าแม้การจ่ายเงินรางวัลแก่นักมวยในระเบียบดังกล่าวในข้อ 13²¹ และในข้อ 6 ในบันทึกความตกลงในการจ่ายเงินรางวัลหรือทรัพย์สินอื่นให้ทำหลักฐานเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการแข่งขันมวย และ/หรือผู้จัดการนักมวยกลับไม่ปรากฏบุคคลที่เป็นนายสนามมวยในการร่วมลงลายมือชื่อแต่อย่างใด

ผู้เขียนเห็นว่า ควรกำหนดให้นายสนามมวยได้ร่วมลงลายมือชื่อในบันทึกความตกลงด้วย แม้จะถือว่านายสนามมวยอาจไม่มีส่วนร่วมในข้อตกลงในการจ่ายเงินรางวัลก็ตามแต่ในข้อ 14 ระเบียบดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้จัดการแข่งขันและนายสนามมวยต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการจ่ายเงินรางวัลแก่นักมวยล่าช้าในวันทำการแข่งขันและในระเบียบดังกล่าวนี้ในข้อ 14 ยังกำหนดให้นายสนามมวยดำเนินการให้มีการจ่ายเงินให้แล้วเสร็จในวันถัดไป

ตามกรณีดังกล่าว แม้กฎหมายจะกำหนดให้อำนาจนักมวยที่สามารถที่จะตกลงกำหนดค่าเงินรางวัล โดยการตกลงร่วมกันทั้งสามฝ่ายทั้งนักมวย ก็ตามแต่สภาพข้อเท็จจริงแล้วนักมวยไม่อยู่ในสถานะที่จะกำหนดหรือ อำนาจในการต่อที่กำหนดว่าตนเองจะได้รับเงินรางวัลหรือทรัพย์สินมากน้อยเพียงใดตั้งแต่เวลาแรกในการเข้าสังกัดค่ายมวยและการเข้าทำสัญญาที่จะเข้าทำข้อตกลงกำหนดค่าตอบแทนเพราะในการเข้าสังกัดค่ายมวยของนักมวยสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ต่ำกว่า รวมทั้งเมื่อสังกัดในค่ายใดค่ายหนึ่งแล้วย่อมอยู่ภายใต้การดูแลและควบคุมของหัวหน้าค่ายมวยที่ตนสังกัดเท่านั้นโดยเฉพาะในการที่จะได้เข้าทำการแข่งขันหรือไม่ยอมขึ้นอยู่กับอำนาจและดุลยพินิจของหัวหน้าค่ายมวยทั้งสิ้นและย่อมตกอยู่ภาวะจำยอมในการที่จะเรียกร้องทั้งนี้ในวัฒนธรรมทางสังคมมวยแล้วย่อมถือว่าหัวหน้าค่ายมวยเป็นผู้มีพระคุณต่อตัวนักมวยที่ซบเลี้ยงมาตั้งแต่การนักมวยฝึกหัดจนมีความสามารถในการชกมวยบนเวที

ในปัจจุบันรูปแบบการจัดการแข่งขันชกมวยเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะเศรษฐกิจและสังคมไม่เฉพาะเป็นการเผยแพร่ศิลปะมวยไทยและควบคุมกับการอนุญาตให้เล่นการพนันในแต่ละเวที แต่ในปัจจุบันเน้นการสร้างความสุขสนานในรูปแบบธุรกิจการบันเทิง ดารา นักมวยคือดาราเพื่อเรียกผู้ชมเข้าดูการแข่งขันและการขายโฆษณาจากสินค้าสปอนเซอร์ ลิขสิทธิ์การถ่ายทอด และมีการถ่ายทอดสดไปยังผู้ชมที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศอันเป็นธุรกิจการจัดการแข่งขันชกมวยสร้างรายได้ให้กับผู้จัดการแข่งขันและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการชกมวยอย่างมากมาย นอกจากนั้นหัวหน้าค่ายมวยมีอำนาจที่จะเสนอชื่อนักมวยของตนเข้าทำการแข่งขันแล้วจะต้องได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากผู้จัดการแข่งขันมวยที่จะอนุมัติให้ทำการแข่งขันได้หรือไม่อีกชั้นหนึ่ง

²¹ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ. 2543, ข้อ 13.

ตามกรณีดังกล่าวในการทำความตกลงและยินยอมของนักมวยหากการกำหนดเงินรางวัลน้อยเกินไปหรือจำนวนเท่าใดจึงจะเหมาะสมอำนาจต่อรองแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย หากจะให้นักมวยจะทำข้อตกลงกับหัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการแข่งขันที่จะกำหนดในเงินรางวัลควรจะเป็นจำนวนเท่าใด

อย่างไรก็ตามแม้ระเบียบของคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและการย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ. 2544 ในข้อ 14 วรรคแรก²⁰ นักมวยมีสิทธิย้ายสังกัดค่ายมวยก่อนก่อนสิ้นสัญญาสังกัดค่ายมวย ดังนี้ (3) หัวหน้าค่ายมวยละเลยไม่ปกป้องสิทธิโดยชอบของนักมวยในส่วนของเงินรางวัลจนเป็นเหตุให้นักมวยได้รับความเสียหาย และในวรรคสอง ในบทบัญญัตินี้ สิทธิในการขอย้ายสังกัดค่ายมวยของนักมวยตามวรรคหนึ่ง ให้นักมวยร้องขอนายทะเบียนพิจารณาเป็นราย ๆ ไป หากมีเหตุอันสมควรตามที่ร้องขอให้นักมวยนั้นมีสิทธิที่จะย้ายสังกัดค่ายมวยได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากหัวหน้าค่ายมวย

ตามบทบัญญัติดังกล่าวแม้ให้สิทธินักมวยที่จะขอย้ายสังกัดค่ายมวยโดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าค่ายมวยของตนที่นักมวยผู้นั้นสังกัดโดยร้องขอต่อนายทะเบียนก็ตาม แต่สังคมและวัฒนธรรมของกีฬามวยเป็นการยากและก็อาจสร้างปัญหาต่อการประกอบอาชีพมวยของนักมวยผู้นั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และสังคมมวยระหว่างหัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการแข่งขันมวยอาจเป็นคนคนเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น ในการเข้าร้องเรียนเรียกร้องในกรณีดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อ การเข้าแข่งขันของนักมวยผู้นั้นได้

ดังนั้น ผู้เขียนเห็นว่าพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 15 ประกอบด้วยระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ.2543 ดังกล่าวให้นักมวยมีสิทธิร่วมตกลงและยินยอมในการกำหนดเงินรางวัลอาจถือได้ว่าในทางปฏิบัติแล้ว จึงไม่สามารถสร้างความเป็นธรรมให้แก่นักกีฬามวยได้

นอกจากปัญหาที่เกิดขึ้นในการกำหนดเงินรางวัลของนักมวยดังกล่าวข้างต้นในการแบ่งและจ่ายเงินรางวัลให้นักมวยในระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ. 2543 ในข้อ 13. ได้กำหนดว่าผู้จัดการแข่งขันมวย ต้องจ่ายเงินรางวัลให้กับนักมวยโดยตรงภายในวันทำการแข่งขันมวย ณ สนามมวยที่จัดการแข่งขันและให้กระทำการรับ-จ่ายเงินรางวัลต่อนายสนามมวยหรือผู้ที่นายสนามมวยหรือผู้จัดการแข่งขันอนุญาต ตามมาตรา 26 มออบหมาย

วรรคสองกำหนดว่าการจ่ายเงินรางวัลให้ทำหลักฐานเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อเป็นสำคัญประกอบกับบันทึกความตกลงการจ่ายเงินรางวัลแก่นักมวยในการแข่งขันกีฬามวย

ในการศึกษา พบว่า การกำหนดให้มีการจ่ายเงินรางวัลให้กับนักมวยตามกรณีดังกล่าวในทางปฏิบัติอาจสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับนักกีฬามวยได้เนื่องจากนักมวยเมื่อเข้าทำสัญญาสังกัดค่ายมวยแล้วโอกาสเข้าทำการแข่งขันหรือไม่ยอมขึ้นอยู่กับหัวหน้าค่ายมวยเป็นผู้ส่งเข้าทำการแข่งขัน

ทั้งสิ้นแม้ระเบียบดังกล่าวจะกำหนดให้จ่ายรับเงินรางวัลให้กับนักมวยโดยตรงในเวลาทีนักมวยได้เข้าร่วมทำการแข่งขัน ณ ในสนามมวยนั้นๆต่อหน้านายสนามมวยก็ตาม แต่การจ่ายให้กับนักมวยโดยตรงอาจจะทำให้นักมวยไม่อาจได้รับเงินหรือค่าตอบแทนได้อย่างแท้จริงก็ได้ โดยในระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย²¹ได้กำหนดการกำหนดเงินรางวัลนักมวยหรือทรัพย์สินอื่นใดที่จะให้แก่ักมวยให้ทำหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการแข่งขันมวย ตามที่ระเบียบแนบท้ายนี้

ตามระเบียบดังกล่าวได้กำหนดรูปแบบบันทึกข้อตกลงการจ่ายเงินรางวัลแก่นักมวยในการแข่งขันกีฬามวยในท้ายระเบียบนั้น จากการศึกษาพบว่าแม้การจ่ายเงินรางวัลให้แก่ักมวยในระเบียบดังกล่าวในข้อ 13²² และในข้อ 6 ในบันทึกข้อตกลงในการจ่ายเงินรางวัลหรือทรัพย์สินอื่นให้ทำหลักฐานเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของนักมวย หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการแข่งขันมวยและ/หรือผู้จัดการนักมวยกลับไม่ปรากฏบุคคลที่เป็นนายสนามมวยในการร่วมลงลายมือชื่อแต่อย่างใด

ผู้เขียนเห็นว่าควรกำหนดให้นายสนามมวยได้ร่วมลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงด้วยแม้จะถือว่านายสนามมวยอาจไม่มีส่วนร่วมในข้อตกลงในการจ่ายเงินรางวัลก็ตามแต่ในข้อ 14 ระเบียบดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้จัดการแข่งขันและนายสนามมวยต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการจ่ายเงินรางวัลให้แก่ักมวยล่าช้าในวันทำการแข่งขันและในระเบียบดังกล่าวนี้ในข้อ 14 ยังกำหนดให้นายสนามมวยดำเนินการให้มีการจ่ายเงินให้แล้วเสร็จในวันถัดไป

ตามกรณีดังกล่าว ในการกำหนดให้นายสนามมวยจะต้องรับผิดชอบในความล่าช้าในการจ่ายเงินแต่บันทึกข้อตกลงโดยกำหนดให้มายนสนามมวยได้รับรู้ในการจ่ายเงินรางวัลกำหนดให้ลงลายมือชื่อในบันทึกข้อตกลงในการจ่ายเงินรางวัลด้วยเพื่อให้มีความสอดคล้องกันกับบทบัญญัติดังกล่าวอันอาจถือได้ว่านายสนามมวยมีส่วนเกี่ยวข้องได้เสียโดยตรงในการจ่ายเงินรางวัลให้แก่ักกีฬามวยและเป็นการตรวจสอบความถูกต้องและความโปร่งใสต่อการจ่ายเงินรางวัลอีกทางหนึ่งด้วย

ดังนั้น ควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ. 2543 ข้อ 13. ผู้จัดการแข่งขันมวยต้องจ่ายเงินรางวัลให้กับนักมวย โดยนำเงินรางวัลไปวางไว้ ณ สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยภายใน 7 วัน นับจากวันแข่งขัน กรณีที่ผู้จัดการแข่งขันนำเงินรางวัลไปวางล่าช้า ต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี และต้องระวางโทษปรับวันละ 1,000 บาท จนกว่าจะนำเงินรางวัลไปวางเสร็จสิ้น” เพื่อแก้ไขปัญหานักมวยไม่ได้รับเงินรางวัล หรือได้รับไม่ครบจำนวน

นอกจากนี้ ควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ. 2543 ข้อ 5 ในวรรคสอง กำหนดให้หัวหน้าค่ายมวยและผู้จัดการรายการแข่งขัน ส่งบันทึกการแบ่งเงินรางวัลในการแข่งขันแต่ละครั้งให้กับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย เพื่อเป็นหลักฐานในการขอรับเงินรางวัลของนักมวยต่อไป หากฝ่าฝืนกำหนดโทษให้เพิกถอนทะเบียนหัวหน้าค่ายมวย และผู้จัดการรายการแข่งขัน

ปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขและหลักเกณฑ์การขอรับสวัสดิการของนักมวย

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 12 และมาตรา 13 ในหมวดที่ 2 ว่าด้วยการส่งเสริม และการคุ้มครอง กำหนดมาตรการในการส่งเสริมสวัสดิการแก่นักกีฬาของมวยโดยในมาตรา 12 ได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจให้ทุน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวยที่เป็นบุคคลธรรมดา ในกรณีประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ และความในวรรคสอง ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใด ตามวรรคหนึ่งไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด²²

จากบทบัญญัติดังกล่าว คณะกรรมการกีฬามวย ได้มีการออกระเบียบแนบท้ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการกล่าวคือระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการให้ทุน ทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดแก่นักมวยผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและหัวหน้าค่ายมวย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย ที่เป็นบุคคลธรรมดา ในกรณีประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ภายใต้ระเบียบที่ออกดังกล่าว ยังมีข้อวิเคราะห์บางประการในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการแก่นักกีฬาของมวย ดังต่อไปนี้

ประการแรก ปัญหาบทนิยามคำว่า “นักมวย”

ในระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการให้ทุน ทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดแก่นักมวยผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและหัวหน้าค่ายมวย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 ในส่วนของ ข้อ 4 บทนิยาม “นักมวย” หมายความว่า²³ ผู้ซึ่งเข้าแข่งขันกีฬามวย และให้หมายความรวมถึงอดีตนักมวย

การให้คำนิยาม “นักมวย” จากบทนิยามพบว่า มีทั้งบุคคลที่สามารถขึ้นทะเบียนนักมวยและ ไม่ขึ้นทะเบียนเป็นนักมวยแต่สามารถเข้าทำการแข่งขันกีฬามวยก็ได้โดยกฎหมายกำหนดให้นักมวยที่จะขึ้นทะเบียนได้จะต้องอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์เท่านั้น นักมวยจึงหมายถึงรวมถึงบุคคลที่ยังเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุไม่ครบอายุ 15 ปีบริบูรณ์ด้วย ซึ่งหมายความว่าบุคคลทุกคนมีสิทธิ และมีเสรีภาพ ในการประกอบอาชีพนักมวย ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายสูงสุด เป็นการกำหนดให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพใดก็ได้จึงเป็นอำนาจที่เกิดขึ้นโดยหลักแห่งนิติรัฐ การที่บุคคลได้รับการบาดเจ็บหรือได้รับอันตรายจากการประกอบอาชีพ เช่นนักกีฬาของมวยเป็นกลุ่มบุคคลที่ถือได้ว่าเป็นผู้ทำงาน เหมือนลักษณะที่มีการให้คำนิยามคล้ายกับในกฎหมายประกันสังคมได้เช่นกัน

²²พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542, มาตรา 12.

²³ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการให้ทุน ทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดแก่นักมวยผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและหัวหน้าค่ายมวย(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553, ข้อ 4.

จากบทนิยาม “นักมวย” นั้น มีข้อจำกัดในการนำไปบังคับใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ การประกอบวิชาชีพนักมวยนั้นจัดว่าเป็นกลุ่มอาชีพที่มีความเสี่ยงอีกกลุ่มหนึ่งในสังคมการได้รับบาดเจ็บตั้งแต่ก่อนมีการจัดการการแข่งขันหรือแม้แต่เมื่อทำการฝึกซ้อมเพื่อทำการแข่งขัน และยังรวมทั้งในกรณีที่ภายหลังการจัดการแข่งขันก็อาจประสบอุบัติเหตุหรือได้รับการบาดเจ็บ ซึ่งก็ยังไม่มีความมาตรการทางกฎหมายที่จะเยียวยาหรือจัดสวัสดิการที่เหมาะสมหากระเบียบดังกล่าวจำกัดเฉพาะให้ความคุ้มครองเฉพาะผู้ที่เข้าทำการแข่งขันเท่านั้น

ผู้เขียนจึงเสนอว่าหากมีการพิจารณาปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามให้มีความชัดเจนและครอบคลุมถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นทั้งก่อนการแข่งขันหรือภายหลังการแข่งขัน น่าจะเป็นการให้สวัสดิการที่คุ้มครองแก่นักกีฬามวยซึ่งในปัจจุบันนี้ ให้แก่บุคคลทุกอาชีพที่อยู่ในวงการกีฬา ควรได้รับสิทธิ สวัสดิการที่เป็นธรรม

ดังนั้น จึงควรมีการเพิ่มนิยามว่า นักมวยอาชีพ หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้าแข่งขันกีฬาอาชีพมวย หรือกระทำการในกิจกรรมกีฬามวยเพื่อการอาชีพ โดยได้รับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดเป็นค่าตอบแทน ทั้งนี้ เพื่อให้ครอบคลุมถึงกรณีทำการฝึกซ้อมหรือนักมวยฝึกหัดก่อนมีการแข่งขันด้วย

ประการที่สอง คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการขอรับสวัสดิการ

การส่งเสริมด้านสวัสดิการแก่นักกีฬามวย ในระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใด แก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 ข้อ 4 “เงินสวัสดิการปลอมขวัญ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและหัวหน้าค่ายมวย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่บุคคลในวงการกีฬามวย โดยจ่ายให้เป็นเงินครั้งเดียว²⁴” ซึ่งมีการกำหนดระเบียบในการจ่ายเงินสวัสดิการปลอมขวัญไว้ที่ข้อ 17 ว่า “เงินสวัสดิการปลอมขวัญให้จ่ายเป็นเงินครั้งเดียวแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและหัวหน้าค่ายมวยซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่บุคคลในวงการกีฬามวย ตามอัตราที่คณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาอนุมัติ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งแสนบาท²⁵”

จากการศึกษาในระเบียบนี้ว่าคุณสมบัติและลักษณะที่จะต้องขอรับเงินสวัสดิการปลอมขวัญ ต้องปรากฏมีผลงานอันเป็นที่ประจักษ์นั้นประกอบด้วยผู้ที่จะเป็นผู้ให้การอนุมัติหรือพิจารณาว่าเป็นผลงานประจักษ์หรือไม่เพียงใด อยู่ในดุลพินิจของอนุกรรมการกีฬามวย ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการกีฬามวย ซึ่งเป็นข้อที่ควรมีการพิจารณาให้มีความโปร่งใสและชัดเจนในการกำหนดมาตรฐานของการแสดงผลงานว่าเป็นที่ประจักษ์อย่างไร มีหลักเกณฑ์ มีเงื่อนไขอย่างไร และการจ่ายเงินเพียงครั้งเดียวไม่เกิน 100,000 บาทนั้นผู้เขียนเห็นว่าไม่น่าเพียงพอต่อสังคมในปัจจุบัน

²⁴ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใด แก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และหัวหน้าค่ายมวย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 ข้อ 4.

²⁵เพ็ญอ้าง, ข้อ 17.

กีฬาหมวดยุคปัจจุบันการแข่งขันหมวดยุคโดยนำเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะมาทำการชกมวย มีปัญหาข้อพิพาทกันในประเด็นของอายุที่เหมาะสมในการเริ่มฝึกซ้อมทั้งการฝึกซ้อมเพื่อเข้าทำการแข่งขันและฝึกซ้อมเพื่อประกอบอาชีพมวยซึ่งในการประกอบอาชีพนักกีฬาแล้วต้องเริ่มต้นการฝึกซ้อมทั้งสิ้น ซึ่งจากการศึกษาและรายงานทางการแพทย์ มีการยืนยันว่า การบาดเจ็บที่เกิดจากการชกมวยเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้เสมอ และบางครั้งอาจมีความรุนแรงถึงขั้นกระทบกระเทือนทางสมอง เช่นภาวะความจำเสื่อม สมองฝ่อ หรือกระทบกระเทือนสุขภาพจิตและในบางรายอาจมีการเสียชีวิตเกิดขึ้นได้ ผลกระทบที่เกิดขึ้นย่อมจะมีได้ยุดิที่ตัวผู้ทำการชกแต่ย่อมส่งผลไปยังบุคคลที่อยู่เบื้องหลังและเกี่ยวข้องที่จะขาดรายได้จากการประกอบอาชีพนักมวยรัฐจึงควรที่จะต้องมีการจัดการรักษาหรือการดูแลด้านความปลอดภัย การให้ความคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชนรวมทั้งต้องส่งเสริมและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ อันเป็นไปตามหลักรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย²⁶ จึงควรจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่คุ้มครองสวัสดิการที่เหมาะสมให้แก่ นักกีฬาหมวดยุค

นอกจากนี้ ในการกำหนด คุณสมบัติของนักกีฬาหมวดยุคที่สามารถขอรับเงินสวัสดิการพลอบขวัญตามระเบียบคณะกรรมการดังกล่าวในข้อ 7 (4) ได้กำหนดว่า จะต้องมีส่วนงานการแข่งขันกีฬาหมวดยุคเป็นที่ประจักษ์ของบุคคลในวงการมวยและสถาบันสื่อมวลชนโดยมีอนุกรรมการกีฬาหมวดยุคเป็นผู้ทำการพิจารณาลั่นกรองอีกชั้นหนึ่งก่อนทั้งหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่านักกีฬาหมวดยุคที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์นั้น จะต้องเป็นที่ประจักษ์ในระดับใด ระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ระดับชาติ หรือระดับโลก เกณฑ์การพิจารณานี้เป็นการตัดโอกาสนักกีฬาหมวดยุคคนอื่น ๆ เช่น นักกีฬาหมวดยุคต่างจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่ยากจนไม่มีโอกาสเข้าแข่งขันในรายการแข่งขันใหญ่ ๆ ได้ ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในวงการกีฬาหมวดยุค

ดังนั้น ควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การให้ทุน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและหัวหน้าค่ายมวย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 ข้อ 4. โดยเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นักมวย หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้าแข่งขันกีฬาหมวดยุค และให้หมายความรวมถึงอดีตนักมวย และผู้ที่ซ้อม หรือฝึกหัดมวยเพื่อทำการแข่งขันด้วย” และ ควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 7 (4) กรณีสวัสดิการเงินพลอบขวัญ บุคคลที่จะขอรับต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังนี้ “มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ของบุคคลในวงการมวยและสถาบันสื่อมวลชน” ผู้ศึกษาเห็นว่าควรตัดข้อความตามข้อ 7(4) ดังกล่าวออก อันจะเกิดประโยชน์และเป็นการเปิดโอกาสให้นักมวยขอรับสวัสดิการอย่างเท่าเทียมกัน

²⁶รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550, มาตรา 80.

ปัญหาการเข้าเป็นผู้ประกันตนของนักกีฬามวยตามกฎหมายประกันสังคม

อาชีพนักมวยเป็นอาชีพที่จัดว่าเป็นผู้ประกอบการอาชีพอิสระมีความพิเศษแตกต่างจากอาชีพอื่นๆ ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยที่มีอาจคาดหมายในอนาคต คือ อาการบาดเจ็บอาจไม่ได้มีการแสดงออกมาทันทีแต่ต้องมีการใช้ระยะเวลาซึ่งเมื่อถึงเวลาแล้วโอกาสที่จะได้รับการช่วยเหลือหรือการใช้ชีวิตอย่างปกติอาจเกิดขึ้นไม่ได้เลยซึ่งความเสี่ยงภัยดังกล่าวถือได้ว่าเป็นภัยที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของนักมวย

การแข่งขันกีฬามวยย่อมเกิดปัญหาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการชกมวยได้ตลอดเวลาและการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ระบุว่าจะต้องเป็นบุคคลที่มีอายุ เพศ หรือ คุณสมบัติใด แต่เมื่อประกอบอาชีพมวยแล้ว ย่อมควรที่จะมีมาตรการในการป้องกันความเสี่ยงที่เกิดขึ้น จากการฝึกซ้อมและแข่งขัน หากเมื่อใดก็ตามบุคคลที่ชกมวยได้รับความเสียหาย บาดเจ็บ จากการชกมวย บุคคลนั้นย่อมสมควรที่จะเกิดสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายภายใต้บทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองทั้งในด้านของ ความปลอดภัย สวัสดิการ และรวมตลอดถึงการได้รับสิทธิตามกฎหมายประกันสังคม

ภายใต้การศึกษาจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ผู้เขียนได้นำประเด็นที่นำมาศึกษาเพื่อให้เกิดการสวัสดิการที่เหมาะสมแก่นักมวยคือ การพิจารณาในด้านของอายุของนักกีฬามวย การรับสมัครและขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนตามมาตรา 40²⁷ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนซึ่งมีการแก้ไขปรับปรุงครั้งล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. 2551²⁸ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงการเป็นผู้ประกันตนของนักกีฬามวย ดังนี้

ประการแรก ปัญหาการเข้าเป็นผู้ประกันตนของนักกีฬามวย ในการรับสมัครและขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนตามมาตรา 40 ได้กำหนดให้บุคคลทั่ว ๆ ไป ที่มีใจลูกจ้างซึ่งนักกีฬามวยย่อมสามารถที่จะเข้าเป็นผู้ประกันตนและจ่ายเงินสมทบย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายประกันสังคมได้ แต่ด้วยข้อจำกัดของการบัญญัติกฎหมายประกันสังคม ที่มีการกำหนดอายุขั้นต่ำเพียง 15 ปีบริบูรณ์เท่านั้น ที่มีสิทธิสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนและส่งเงินสมทบเข้าเป็นผู้ประกันตนตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้บุคคลอีกสาขาอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ นักกีฬามวย ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี อาจสร้างปัญหาแก่นักมวยเด็ก ซึ่งในวงการมวย การชกมวยกฎหมายกำหนดให้ให้สิทธิในการประกอบอาชีพเริ่มชกมวยได้ตั้งแต่วัยเยาว์ และนักมวยที่มีอายุยังไม่ครบ 15 ปี บริบูรณ์นั้น อาจได้รับการบาดเจ็บ หรือ เจ็บป่วยนับจากการฝึกซ้อมเพื่อเตรียมเป็นนักมวย เพื่อการแข่งขัน ภายหลังการแข่งขันย่อม ขาดโอกาสในการเข้าถึงรัฐสวัสดิการ ที่มีกฎหมายให้การคุ้มครอง อันนำมาซึ่งความไม่เป็นธรรมและสร้างความไม่เท่าเทียมในการประกอบอาชีพที่มีกฎหมายให้การรับรองถึงเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

²⁷พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533, มาตรา 40.

²⁸พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 40 วรรคสองบัญญัติว่า “หลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับตามมาตรา 54 ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

อย่างไรก็ตาม แม้ว่านักกีฬามวยที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี บริบูรณ์ และเป็นนักกีฬามวยเด็ก จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 แต่ในส่วนของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ประกอบด้วยระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยการบริหาร การจัดหาผลประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุนกีฬามวย พ.ศ. 2543 มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองแก่นักกีฬามวยที่ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวย หรือกรณีอันควรแก่การสงเคราะห์อื่น ที่จะได้รับการคุ้มครองโดยใน ข้อ 1. ของระเบียบ ฉบับดังกล่าวนี้ “ให้นักมวยที่จดทะเบียนแล้ว และ นักมวยที่ไม่ได้จดทะเบียน อันเนื่องจาก อายุไม่ครบสิบห้าปีบริบูรณ์ ที่มีสัญชาติไทย ได้รับบาดเจ็บ เจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวยโดยตรง เป็นเหตุให้บาดเจ็บ บาดเจ็บสาหัส ทุพพลภาพ” เท่านั้น²⁹

จากการที่ระเบียบข้างต้น กำหนดหลักเกณฑ์ การขอรับการช่วยเหลือด้าน อายุเป็นสำคัญ นั้น ผู้เขียนพบว่า หากนักกีฬามวยที่มีอายุ ยังไม่ครบ 15 ปี บริบูรณ์นั้น ก็ยังมีสิทธิในการขอรับความช่วยเหลือ ด้านสวัสดิการได้ แต่ หากพิจารณาจากถ้อยคำตัวบทกฎหมาย ยังมีความซับซ้อน และมีการสร้างข้อจำกัด ที่น่าเป็นที่สงสัยว่า ระเบียบมีการกำหนดเงื่อนไขโดยตรงที่ จะได้รับการช่วยเหลือว่า ต้องเกิดการบาดเจ็บ หรือ เจ็บป่วย เฉพาะที่เกิดจากการแข่งขันกีฬามวยโดยตรงเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงและในทางปฏิบัติ การบาดเจ็บสามารถนับตั้งแต่มีการเตรียมการแข่งขัน การซ้อม การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน รวมทั้งอาการบาดเจ็บที่อาจปรากฏภายหลังเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันแล้วก็เป็นได้ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า นักมวยที่เป็นเด็กก็เป็นบุคคลที่ควรได้รับการคุ้มครอง และควรเข้าสู่การเป็นผู้ประกันตน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อให้เกิดสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนอันควร

ประการที่สอง ปัญหาการจ่ายเงินสมทบ ตามหลักเกณฑ์และระเบียบ มีการกำหนดให้บุคคลที่มีใจ ผู้ประกอบอาชีพแรงงานเป็นบุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่ผู้ประกันตน ตามมาตรา 33 เรียกว่า ผู้ประกันตนโดยอิสระให้จ่ายเงินสมทบตามหลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินสมทบ³⁰ คือ ให้ผู้ประกันตน นำส่งเงินสมทบเดือนละ 150 บาทต่อเดือน หรือวันละประมาณ 5 บาท โดยในระยะแรกรัฐบาลมีนโยบายอุดหนุนให้ 50 บาท และ ผู้ประกันตนจ่าย 100 บาท ทั้งนี้ ในการจ่ายเงินสมทบของผู้ประกันตนมาตรา 40 จ่ายเป็นรายเดือน ๆ ละ 1 ครั้ง และจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าได้ ครั้งละไม่เกิน 12 เดือน แต่ไม่สามารถจ่ายเงินสมทบย้อนหลังได้

²⁹ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยการบริหาร การจัดหาผลประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินกองทุนกีฬามวย พ.ศ. 2543.

³⁰พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. 2554, มาตรา 8.

ผู้เขียนพบว่า การกำหนดเงื่อนไขในระเบียบพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. 2554 นั้น ไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมต่อ ผู้ประกอบอาชีพนักมวย อันเนื่องจากอาชีพของนักมวยนั้นไม่ได้มีรายได้ประจำที่แน่นอน เป็นเงินเดือนประจำ มีค่าคอมมิชชั่น มีเงินโบนัส มีบำเหน็จ บำนาญ ที่มีรายได้ที่แน่นอนทุก ๆ เดือน และสามารถที่จะคำนวณออกมาเป็นตัวเลข เหมือนอย่างเช่น ผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่มีเอกสารรับรองเงินเดือน หรือ มีการโอนเงินเข้าบัญชีเป็นที่แน่นอน ตรวจสอบได้จากนายจ้าง หรือ เจ้าของสถานประกอบการ ดังนั้น จึงไม่น่าที่จะเป็นธรรม และเป็น การช่วยให้นักมวยได้รับสวัสดิการที่ดีและมีความอยู่ดี กินดี อีกทั้งหากให้มีการจ่ายทุกเดือน ทั้งที่ในบางเดือนหรือหลายเดือน อาจไม่มีรายการแข่งขันเลยก็ได้

ดังนั้นการเข้าเป็นผู้ประกันตนโดยอิสระโดยอาศัยระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วยการรับสมัครและขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนมาตรา 40 ในกรณีนักกีฬามวยที่ไม่สามารถเข้าถึงการเป็นผู้ประกันตนได้ ผู้เขียน เห็นว่าควรอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติกีฬามวยพ.ศ.2542 ว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองกีฬาในมาตรา 12 ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการบริหาร การจัดหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุนกีฬามวย พ.ศ.2543 ให้ออกระเบียบโดยอาศัยอำนาจของคณะกรรมการกีฬามวย ตามมาตรา 9(5) ของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 กำหนดให้ใช้เงินกองทุนกีฬามวยเพื่อจัดสวัสดิการรวมถึงการช่วยเหลือและให้คณะกรรมการกีฬามวย มีอำนาจพิจารณาให้ทุน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อเป็นการส่งเสริมสวัสดิการแก่นักมวยที่อายุไม่เกินสิบห้าปีโดยกำหนดให้ความช่วยเหลือสวัสดิการในกรณีประสบอุบัติเหตุเจ็บป่วย ทูพพลภาพหรือกรณีเสียชีวิตจากการแข่งขันกีฬาหรือการฝึกซ้อมเพื่อแข่งขัน ทั้งก่อนและแม้ภายหลังการแข่งขัน

ในกรณี การจ่ายเงินเข้าสมทบกองทุนประกันสังคม อาชีพนักมวยไม่มีรายได้แน่นอนพอที่จะกำหนดได้ตายตัวอย่างกรณีอาชีพอื่นๆ ผู้ศึกษาเห็นว่า การจ่ายเงินสมทบของนักมวยจึงต้องให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและมีส่วนได้เสียกับชีวิตนักมวยโดยอาศัยอำนาจของคณะกรรมการกีฬามวย ออกระเบียบของคณะกรรมการกีฬามวยในมาตรา 9(5) กำหนดให้นักมวยที่สมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนจ่ายร้อยละสิบเปอร์เซ็นต์และให้หัวหน้าค่ายและผู้จัดการแข่งขันร่วมกันจ่ายร้อยละแปดสิบเปอร์เซ็นต์ของการจ่ายเงินสมทบกองทุน

ปัญหาบทลงโทษสำหรับผู้ละเมิดต่อสวัสดิภาพของนักกีฬา

การใช้ศิลปะมวยไทยในการกระทำคู่ต่อสู้ให้ได้รับบาดเจ็บหรือความบอบช้ำโดยให้กรรมการห้ามบนเวทียุติการชกยอมเป็นวิธีการในการต่อสู้ที่นักมวยจะต้องอาศัยทักษะเชี่ยวชาญในแต่บุคคลของการชกมวยและในขณะที่เดียวกันการทำให้ตนเองได้รับความปลอดภัยในการชกมวยยอมเป็นความสามารถเฉพาะตัวในการปกป้องภัยในการแข่งขันแต่ความปลอดภัยจากการกระทำของบุคคลอื่นที่มีใช้

คู่ชกยอมเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องมีมาตรการทางกฎหมายออกมาคุ้มครองให้ได้รับสวัสดิภาพ ความปลอดภัยทั้งบนเวทีการแข่งขันและบุคคลอื่นในการประกอบอาชีพมวย

ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 หมวดที่ 5 ได้บัญญัติเอาผิดกับผู้กระทำผิดต่อนักมวยบุคคลในวงการมวยที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามที่กำหนดไว้และกำหนดเอาผิดและกำหนดโทษต่อบุคคลอื่นที่กระทำผิดตามบทบัญญัตินี้ โดยเฉพาะทั้งโทษจำคุก และ โทษปรับ โดยเฉพาะโทษปรับ มีอัตราอย่างสูงไม่เกิน 200,000 บาท ในมาตรา 61 ผู้ใดปลอมปนอาหาร ยาหรือเครื่องอุปโภค หรือบริโภคน้ำอื่นใด เพื่อให้ นักมวย เสพหรือใช้และการปลอมปนนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพหรือทำให้นักมวยเสื่อมถอยกำลังที่จะชกมวยได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นบทกำหนดเอาผิดกับบุคคลที่ผู้เขียนเห็นว่าเป็นการวางยานักมวยนั่นเอง

จากบทบัญญัติข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่าในมาตรา 61³¹ ซึ่งมีการลงโทษปรับเพียงไม่เกินหนึ่งแสนบาท ผู้เขียนพบว่า ยังไม่เหมาะสม และน้อยมากเกินไป ที่จะป้องปรามมิให้มีการกระทำผิดต่อนักมวย อันจะทำให้ไม่สามารถที่จะคุ้มครองผู้อยู่ในวิชาชีพนักมวยอย่างเพียงพอในปัจจุบันการชกมวยเป็นการแข่งขันสร้างความบันเทิงจากผู้ชมที่อยู่ในเวทีการแข่งขันและผู้ชมที่อยู่ทางบ้านในรายการที่ถ่ายทอดสดทั้งการบันทึกและการพนันขั้นต่อมีการถ่ายทอดสดการแข่งขันไปทั่วประเทศและต่างประเทศสร้างรายได้ทั้งการเก็บค่าผ่านประตูและรายได้สปอนเซอร์ที่ให้การสนับสนุนรายการ อันเป็นการสร้างรายได้ให้กับนักมวยและผู้ประกอบการในธุรกิจมวยอย่างมากมายและสร้างมูลค่าและคุณค่าต่อนักมวยรวมทั้งทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม การแข่งขันกีฬาไม่ว่าประเภทใดก็ตามการแพ้ชนะย่อมเกิดขึ้นในการแข่งขันและไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการเสียหายผลหรือการพนันเข้ามาเกี่ยวข้องกับโดยเฉพาะการแข่งขันการชกมวยหรือการแข่งขันกีฬามวยไทยเป็นที่นิยมที่มีการจัดการแข่งขันเกือบตลอดทั้งสัปดาห์ทั้งมีการแข่งขันในเวทีต่างจังหวัดและในสนามมวยกรุงเทพฯและให้มีการอนุญาตให้มีการเล่นพนันในสนามมวยและในขณะเดียวกันในรายการถ่ายทอดสดการแข่งขัน ยังมีการเล่นการพนันจากการชกมวยอีกด้วยซึ่งในการแข่งขันในแต่ละรายการจึงมีเงินสะพัดในการเล่นการพนันในแต่ละนัดหลายสิบล้านบาทการทำให้รู้ผลแพ้ชนะล่วงหน้าย่อมสร้างประโยชน์มหาศาลจากการทราบผลล่วงหน้าจึงเป็นช่องทางที่ผู้ทายผลจากการแข่งขันหรือเขียนพนันย่อมกระทำได้ทุกวิถีทางเช่นกันไม่ว่าการให้เงินหรือทรัพย์สินแก่กรรมการตัดสิน หรือให้เงินหรือทรัพย์สินแก่นักมวยที่ทำการแข่งขันหรือเรียกว่าการล้มมวยนั่นเอง

นอกจากการกระทำดังกล่าว การที่จะทำให้ทราบผลการแข่งขันล่วงหน้ายังปรากฏวิธีการที่เรียกว่า “การวางยานักมวย” โดยการปลอมปนยา หรือเครื่องดื่ม ให้นักมวยที่จะทำการแข่งขันหรือทำการแข่งขันดื่มหรือเสพซึ่งทำให้นักมวยทำการแข่งขันได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพหรือให้

³¹พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542,มาตรา 61.

เสื่อมถอยกำลังสามารถทำให้มีผลต่อแพ้ชนะแต่ผลร้ายที่เกิดขึ้นในกรณีไม่ร้ายแรงอาจส่งผลกระทบเฉพาะการแข่งขันในรายการนั้นแต่หากกรณีร้ายแรงอาจทำให้นักมวยทุพพลภาพหรืออาจถึงเสียชีวิตซึ่งเป็นภัยที่ร้ายแรงที่สร้างความเดือดร้อนให้กับนักมวยและครอบครัว รวมถึงหัวหน้าค่ายมวยที่เป็นผู้ดูแลในส่วนผลประโยชน์ได้เสียนักมวย ดังนั้น ผู้เขียนเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย มาตรา 61 ที่กำหนดโทษปรับ กรณีความผิดฐานปลอมปนอาหารหรือเครื่องดื่มให้นักมวยบริโภคหรือเสพหรือการวางยานักมวย จากเดิมในส่วนของโทษปรับกำหนดไว้เพียงไม่เกินหนึ่งแสนบาทเมื่อคำนึงผลร้ายที่อาจเกิดขึ้นกับนักมวยแล้วอาจร้ายแรงกระทั่งทำให้นักมวยไม่สามารถชกมวยได้ตลอดชีพ ผู้เขียนเห็นว่าควรแก้ไขบทกำหนดโทษปรับเป็นไม่เกินห้าแสนบาท

บทสรุป

การดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรีและด้วยความภาคภูมิใจย่อมเป็นที่ปรารถนาของผู้ประกอบอาชีพทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพการชกมวย การชกมวยนอกจากจะเป็นรายได้ในการเลี้ยงชีพแล้ว ยังสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติทั้งในทางศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว รัฐจึงจำเป็นต้องมีมาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีทางการดำรงชีพของนักกีฬามวย เพื่อให้สถานะความเป็นอยู่ของนักกีฬามวยมีความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความอยู่ดี กินดี โดยการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบอาชีพของนักกีฬามวย ทั้งมาตรการส่งเสริม สนับสนุนด้านการจัดสวัสดิการที่เหมาะสม การจัดสรรรายได้และค่าตอบแทนที่เป็นธรรม การจัดสวัสดิภาพความปลอดภัยทั้งก่อนแข่งขัน ขณะการแข่งขันรวมทั้งหลังการแข่งขัน ย่อมเป็นการสร้างขวัญและคุณภาพชีวิตของนักกีฬามวย รวมทั้งเป็นการส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปะมวยไทยให้อยู่คู่สังคมตลอดไป

บรรณานุกรม

หนังสือ

- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ILO. รายงานผลการสำรวจเพื่อการศึกษาสถานการณ์การขมวยเด็กในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: นางสีน้อย เกษมสันต์ ณ ออยุธยาและคณะ, 2543.
- จำปี โสทธิพันธุ์, คำอธิบายหลักกฎหมาย นิติกรรม-สัญญา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2541.
- รัชนี้ ขวัญบุญจัน และนิลมณี ศรีบุญ. รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542. เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยและการกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555.